

27 juni 2026

Arizonamaatregelen

Op zaterdag 27 juni kwamen we samen voor de Volksuniversiteit. Door de hittegolf ging de dag niet door in de UCL Woluwe. We verhuisden naar de Clemenspoort in Gent, omdat daar airco was. Zo konden we toch in een aangename zaal samenkomen. Er waren ook snacks en frisdrank voorzien.

In de voormiddag werkten we in groepjes. Elk groepje sprak over één thema: bestaansonzekerheid, gezondheid, werk of wonen. Die thema's werden gekozen omdat die het vaakst voorkwamen in onze voorbereidingen. We vertelden over onze eigen ervaringen. Daarna zochten we samen naar problemen en voorstellen.

Elk groepje maakte een affiche. Op die affiches stonden de belangrijkste punten uit het gesprek. Daarna stelden we de affiches aan elkaar voor. Zo konden we horen wat er in de andere groepen besproken was.

Bij het thema werk kwam naar voren dat veel mensen willen werken, maar dat dit niet altijd lukt. Er zijn lange wachtlijsten voor maatwerkbedrijven.

Sommige mensen wachten lang op een

beslissing of op een plaats. Tegelijk zijn er soms wel plaatsen vrij. Dat zorgt voor

frustratie. We spraken ook over maatwerkbedrijven zelf. Maatwerk moet aangepast zijn aan mensen. Toch horen we dat mensen daar soms ook onder druk staan om sneller te werken. Dan voelt het niet meer als echte ondersteuning op maat. Sommige mensen verliezen hun uitkering zonder dat er passend werk is. Dat maakt mensen onzeker en bang. Zeker voor oudere mensen of mensen met gezondheidsproblemen is het moeilijk om nog werk te vinden. We vinden dat begeleiding moet vertrekken vanuit wat iemand kan en nodig heeft. Mensen moeten ook eerst als mens worden gezien voordat ze als werknemer worden gezien.

Bij het thema gezondheid zagen we dat alles met elkaar verbonden is. Wie ziek is, kan moeilijker werken. Wie in een slechte woning woont, kan sneller ziek worden. Slecht geïsoleerde woningen zijn koud in de winter en te

warm in de zomer. Als mensen niet genoeg kunnen stoken, krijgen ze sneller vocht en schimmel in huis. Veel mensen vertelden dat zorg ook heel duur is. Tandzorg, medicatie, ziekenhuiszorg en vervoer kosten veel geld. Soms krijg je pas veel later geld terug. Je moet vaak eerst een grote som zelf voorschieten. Voor mensen met weinig geld is dat heel moeilijk. Daardoor stellen mensen zorg soms uit. Er zijn ook te weinig huisartsen en tandartsen. Sommige dokters nemen geen nieuwe patiënten meer aan en daardoor moeten mensen lang zoeken naar hulp. Wie dringend zorg nodig heeft, gaat soms meteen naar de spoed. Ook digitalisering is een probleem. Afspraken maken moet vaak online. Niet iedereen kan dat. Vooral oudere mensen of mensen zonder computer of internet hebben het moeilijk. Er waren ook positieve verhalen. Sommige dokters volgen hun patiënten

goed op. Huisbezoeken zijn belangrijk voor mensen die zich moeilijk kunnen verplaatsen. Ook wijkgezondheidscentra kunnen helpen om zorg dichterbij mensen te brengen.

Bij bestaansonzekerheid spraken we over veel problemen tegelijk. We hadden het over dak- en thuisloosheid, geen vast adres hebben, weinig inkomen, dure zorg en moeilijk bereikbare diensten. Zonder woning of adres is het

moeilijk om je rechten te krijgen. Wonen is vaak het beginpunt. Als je een veilige woning hebt, kan je beter nadenken over werk, opleiding, gezondheid en de toekomst. Zonder woning wordt alles moeilijker.

We spraken ook over regels en verplichtingen. Mensen moeten vaak veel bewijzen. Ze moeten plannen ondertekenen of voorwaarden volgen. Soms gebeurt dat nog voor duidelijk is of ze steun krijgen. Dat voelt niet als hulp, maar als controle. Ook mobiliteit kwam aan bod. Op sommige plaatsen rijden minder bussen. Soms verdwijnen buslijnen. Voor mensen op het platteland of mensen die minder mobiel zijn, is dat een groot probleem. Als je niet tot bij de dokter, het werk of een dienst geraakt, kan je je rechten niet opnemen.

Bij het thema wonen vertrokken we van het idee dat wonen een basisrecht is. Toch is een goede woning niet voor iedereen bereikbaar. Er zijn te weinig betaalbare woningen. De wachtlijsten voor sociale woningen zijn lang. Sommige woningen zijn ook in slechte staat. We hoorden verhalen over vocht, slechte isolatie, asbest en herstellingen die lang duren. Mensen moeten soms zelf dingen oplossen, maar dat lukt niet altijd. Als je minder mobiel bent, kan je bijvoorbeeld niet zomaar op

een ladder staan. Iemand betalen om te helpen is duur. We spraken ook over onzekerheid bij sociale huur. Mensen voelen dat hun woning minder zeker wordt. Er komen meer voorwaarden bij. We vinden dat een woning een veilige basis moet zijn. Een woning mag geen drukmiddel worden.

In de namiddag was er tijd voor ontmoeting en ontspanning. Er waren creatieve ateliers. We konden iets maken, tekenen of op een andere manier uitdrukken wat ons bezighoudt. Dat deed deugd na de gesprekken van de voor-

middag. Er was ook tijd om met elkaar te praten. We konden ervaringen delen, luisteren naar elkaar en elkaar beter leren kennen.

Deze dag maakte duidelijk dat bestaansonzekerheid, gezondheid, werk en wonen sterk samenhangen. Wie geen goede woning heeft, kan ziek worden. Wie ziek is, kan moeilijker werken. Wie weinig geld heeft, geraakt moeilijker bij de dokter. Wie geen vervoer heeft, geraakt moeilijker bij diensten. Daarom vragen we beleid dat vertrekt vanuit het echte leven van mensen. We hebben nood aan vertrouwen in plaats van controle. We vragen duidelijke informatie, betaalbare zorg, goede woningen, menselijk werk en diensten die bereikbaar zijn.

Op zaterdag 19 september is er de nationale Volksuniversiteit. We gaan het dan terug hebben over de Arizonamaatregelen.

Dit verslag is terug te vinden op onze website.